

Blamaža.

Anglež: Najprej me je obstreljal Roždestvenski — na to mi je dala breo hulska komisija.
in končno sem si opeknel jezik z govoricami o mirovnih pogojih. Sedaj mi bo menda dovolj!

Kako se najde tatove.

Principal. Enkrat hočem vendar v magazin polložiti goldinar: videti hočem, kdo od osebja ga ukrade; Janezu prav nič ne zaupam. Naslednjega dne je prišel hlapec: Janez prvi v magazin, videl je na tleh srebrnjak ter takoj razumel zakaj da leži na tleh. Vzlic temu ga je vtaknil v žep ter potrpežljivo čakal, da so prišli vsi komiji in vajenci, iz mej katerih je vsacega posebej vprašal: Je li ta goldinar Vaš? Vaš? Vaš? Povsod je dobil za odgovor odločni: ne! — S tem izidom in z goldinarjem v žepu,

je Janez hitel k gospodarju: »Gospod principal! tamkaj v magazinu sem našel na tleh ta goldinar, gospodov komijev ni, vajencev tudi ne, vaš celo ni, torej je moj!

Rešilen odgovor.

Neki knez je med obedom zapazil malo pogrško svojega lakaja. Takoj je odredil: »Ivan je odstavljen!« — Nihče si ni upal prositi milosti strogega gospoda, le njegov viši dvornik, zvit človek, je naslednjega dne stopil v kneževo sobo ter vprašal: Jasnost, za koliko časa, je Ivan odstavljen — za dva ali samo za en dan? — »Za en dan«, je knez milostno odgovoril

Tolazilne besede.

Neki dobrhoten mož, ki je bil zelo bolan, je svojo še mlado ženo poklical k sebi ter ji je pričel tako le govoriti: »Draga moja ženka! Ti vidiš, da se mi že bliža konec mojega življenja in da mi bo treba umreti. Moral te bom zapustiti. Ako torej hočeš, da se v miru ločim iz tega sveta, moraš mi izpolniti mojo poslednjo željo. Ti si še mlada in ni dvoma, da se zpet omožiš; to dobro vem. A prosim te, nikar ne jeni! Grbčevega Franceta, saj veš, da se nisva mogla nikoli prav razumeti. Moral bi v obupnosti umreti, ako bi mi ti tega ne obljubila, da ga ne vzameš. Saj veš, da bi šlo naše posestvo potem rakovo pot«. — »Ljubi moj mož«, je odgovorila žena, »to naj te nikar ne ovira, da v miru zatisneš oči! Prisezam ti, da, če bi ga tudi ravno hotela imeti, vendar bi ga je mogla ker sem že Kramarjevemu Janezu za gotovo obljubila svojo roko«.

Povod ločitvi. Neki pijanec je prišel k župniku ter mu izjavil, da bi se rad ločil od svoje žene. A zakaj? — je uprašal župnik.

— Zato — je odgovoril pijanec — ker mi žena pije preveč žganja.

— Hm, hm, je pomrmral župnik, in ti, ki si vsak dan pijan, se radi tega pritožuješ?

— Ravno radi tega — je odgovoril pijanec — eden mora pač biti trezen v hiši.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

registrovana zadruga z omejenim poročtvom

TRST — Piazza Caserma št. 2 (v lastni hiši) — TRST

Telefon 952.

Hranilne uloge sprejema od vsakega, če tudi ni ud zadruga in jih obrestuje po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam. Vlaga se lahko po 1 krono.

Posojila daja samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2% na menjice po 6%, na zastave po 5 1/2%.

Uradne ure: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne.

Isplačuje vsaki dan ob uradnih urah. Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Poštne hranilnični račun 815.001.

Ukraden prešič.

letos se tako radi valjamo po naročju sladke boginje Terpsihore, da mi je »salon« — na dno bodi prišepnjeno ljubim bravcem, da do fraka in »klaka« se še nisem dokopal vzlic svoji nadtirolski starosti ali prosim, da tega ne pravite dalje — da mi je »salon« torej že pola madežev in ves pomandran, da morem v enomer naganjati svojo »staro« doma, naj krtaci in naj digne in naj le rabi »bencin«, da bom zopet vsaj kolikor toliko »salonski« izgledal, ko se vnovič zaletim na »Terpsihorina« kipeča in sopeča prsa.

V nadi da tudi vsi moji dragi — bravci zaključijo ta prepust v enakem plesočem razpoloženju, beležim.

Kronist

Čjete, Matevž — je neki vaški župnik nagovoril eno svojih ovčič, ki je bila že dolgo na slabem glasu, da je ako premeten tat — že zopet sem slišal pritožbo o vas. Mati Lena, ona uboga vdova, mi je pravila, da ste jej vi ukradli, najlepšega njenega prešička. Je — li to res?

— Da gospod župnik res je.

— Kaj ste pa storili z živaljo?

— Zaklal sem jo ter pojedel.

— O Matevž, Matevž, ko boste stali na poslednji sodb. nasproti vdovi in njenemu prešičku, kako boste pa tedaj odgovarjali, ako vas mati Lena obtoži tatvine?

— Niste li rekli gospod župnik, da bo tudi prešiček poleg?

— Seveda.

— No, tedaj počem samo to: Mati Lena, tukaj imate zopet svojega prešička.

— Obiskovalec: A gospod baron, kako krasen razgled je z Vašega grafa!

— Baron (Žid): Res je! in povrh tega, kamor pogledate, je vse brez dolga!

Ni kriv.

Uradnik: Zakaj ste tako močno zapalili peč? Saj danes ni mraz!

Sluga: Kaj morem zato, da je danes zunaj tako toplo?

Hlapec, ki zna računati

Hlapec: Res gospod, ki spi v deseti sobi, ni hotel, da ga budim. Zato me je tako opsoval! Mora, bi bil zbuditi onega na št. 14. Malo zvijače; sedaj zbudim onega na št. 4, potem bo že prav!

Miha: Je-li res, dragi Štefan da se nameravaš oženiti s sestro tvoje pokojne žene?

Štefan: Res je, in to samo radi tašče, ker isto že saj dobro poznam.

Največi modrijan je bil oni bogataš, ki si je sam pletel svoje nogovice a je vsak dan dajal za jutrek in večerjo za stotino siromakov.

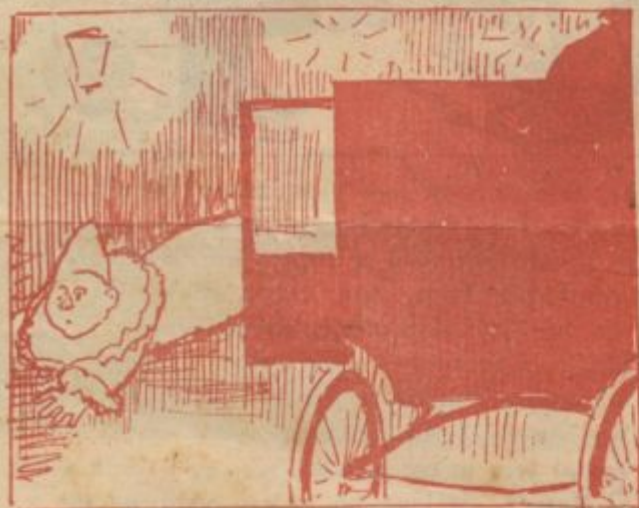
Predpustna ponočna vožnja.

— Prosim, kar vstopite!

— Sva že na mestu, prosim izstopite!

— Oho, oho!

Na straži

— Oj, oj, oj!

Dobrovoljec je stal prvič na straži. Prišel je stotnik na pregled ter je stražo vprašal: „Nič novega?“

— Dobrovoljec: Ne vem, gospod stotnik, ker nisem danes čital še nikakih novih.

